

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

17 maart 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren **Leo Cannaerts, André Denys, Chris Vandenbroeke,**
Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau –

**houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek
van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer John Taylor**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Johan De Roo, mevrouw Mia De Schamphelaere en de heren Peter Desmet en John Taylor ;

de heren André Denys, Stefaan Platteau, Mandus Verlinden ;

de heren Gilbert Bossuyt, Norbert De Batselier, Carlos Lisabeth ;

de heren Herman De Reuse, Christian Verougstraete ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heren Carl Decaluwé, Leo Delcroix, Paul Deprez, Paul Dumez, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Leo Goovaerts, Didier Ramoudt ;

de heren Marc De Laet, René Swinnen, Peter Vanvelthoven ;

de heren Joris Van Hauthem, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1312 (1998-1999)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

In haar vergadering van 11 maart 1999 heeft de Commissie voor Financiën en Begroting het voorstel van decreet van de heren Leo Cannaerts, André Denys, Chris Vandenbroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr. 1312/1*) besproken.

A. Wat voorafging aan de behandeling van dit voorstel van decreet

Op 10 oktober 1996 wordt door de heren André Denys en Arnold Van Aperen het voorstel van decreet houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen ingediend (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr. 426/1*). Gedurende de commissievergaderingen van 22 januari 1997 en 17 juni 1997 wordt dit voorstel van decreet in de Commissie voor Financiën en Begroting besproken. De notulen van deze besprekingen zijn vervat in bijlage 1 bij dit verslag.

Na de commissievergadering van 17 juni 1997 wordt een Werkgroep ter modernisering van de belasting op de volksvermakelijkheden opgericht, bestaande uit leden van de Commissie voor Financiën en Begroting, academici en medewerkers van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Deze commissie heeft een rapport opgesteld waaruit dan het nieuwe voorstel van decreet van de heren Leo Cannaerts, André Denys, Chris Vandenbroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr. 1312/1*) is gegroeid.

Het voorstel van decreet van de heren André Denys en Arnold Van Aperen houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr. 426/1*) wordt door de indieners ingetrokken.

B. Inleiding door mede-indiener Leo Cannaerts

De heer Leo Cannaerts licht toe dat de besprekingen inzake het voorstel van decreet van de heren André Denys en Arnold Van Aperen de indieners van het nieuwe voorstel van decreet er hebben van overtuigd dat de wetgeving inzake de volksvermakelijkheden aan modernisering en versoepeling toe was. Heel belangrijk daarbij was dat de hervorming van deze wetgeving in elk geval geen versoepeling inzake het gokken mocht betekenen.

In artikel 2, 2°, wordt de definitie van het begrip volksvermakelijkheden verruimd tot alle spelen en weddenschappen waar geen winstbejag aan de orde is. Hiermee wordt een bestaande toestand bevestigd. In de huidige regeling zijn ook vermakelijkheden zoals karaokewedstrijden, vogelzettingen, quizavonden en dergelijke belastbaar, wat niet wegneemt dat ze in de praktijk zelden of nooit worden aangegeven.

Om te bepalen waar vermakelijkheden ophouden en waar winstbejag start, worden twee parameters gehanteerd. In het voorstel wordt ervan uitgegaan dat maximaal 10 keer het inschrijvingsgeld als prijs mag worden uitgekeerd aan een deelnemer voor er sprake is van werkelijk winstbejag. Er moet ook een grens worden gezet op het basisbedrag dat als inschrijvingsgeld in aanmerking komt om vrijgesteld te zijn. Het maximale absolute bedrag dat kan worden verdiend, is immers een tweede belangrijke determinant van winstbejag. In dit voorstel van decreet wordt ervoor gekozen om dit op 1.000 frank te bepalen. In het maximale geval, bij een inschrijvingsgeld van 1.000 frank, is de maximale prijs voor een deelnemer dus 10.000 frank als de organisatoren nog willen genieten van de vrijstelling.

In artikel 2, 3°, blijven de duivenwedstrijden, indien er uitsluitend wordt ingezet door de eigenaars, vrijgesteld van de belasting. De voorwaarde dat de duiven dienen terug te keren op een zaterdag, zon- of feestdag is volledig achterhaald en wordt geschrapt.

In artikel 2, 5°, wordt de vrijstelling voor wedstrijden die uitsluitend worden georganiseerd ten behoeve van musea of instellingen zoals bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4° (universiteiten, OCMW's, Rode Kruis), van het Wetboek van Inkomstenbelastingen, uitgebreid naar alle wedstrijden. In de huidige bepaling worden enkel die wedstrijden die een beroep doen op een taalkundige, geschiedkundige, aardrijkskundige of artisitieke onderlegdheid van de deelnemers, vrijgesteld. Door dit voorstel worden ook de fysieke wedstrij-

den vrijgesteld en wordt de vrijstelling uitgebreid naar alle intellectuele onderlegdheden.

In artikel 3 wordt de 10 frank die nu moet worden betaald voor duivenringen geschrapt. De spreker bestempelt deze belasting als archaïsch. Bovendien staat de opbrengst van deze belasting niet in verhouding tot de kosten om deze belasting administratief te organiseren en te controleren. De opbrengst van deze belasting bedroeg de laatste 5 jaar gemiddeld 23 miljoen frank.

Artikel 4 stelt dat het decreet in werking treedt op 1 januari 2000.

C. Algemene bespreking

De heer Jos Geysels vraagt hoe groot de begrotingsimpact van dit voorstel van decreet is. In het verleden werden verschillende interessante parlementaire initiatieven door de parlementaire meerderheid en de Vlaamse regering afgewezen met als argument dat de initiatieven een (minimale) negatieve begrotingsimpact hebben. De spreker merkt op dat bij dit voorstel van decreet het argument van de budgettaire orthodoxie niet is te horen.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, antwoordt dat de begrotingsimpact van het voorstel van decreet ongeveer 26 miljoen frank bedraagt :

- 23 miljoen frank voor de afschaffingen van de belasting op de duivenringen ;
- 3 miljoen frank voor de vrijstellingen inzake volksvermakelijkheden.

Bovendien kost de inning van deze belasting meer dan ze oplevert. De minister meent overigens dat de gunstige evolutie van de ontvangsten inzake de successierechten dit inkomstenverlies ruimschoots zal goedmaken. Het argument dat deze belasting moeilijk controleerbaar is, is voor de minister een argument te meer om de vrijstelling op te trekken.

De heer Leo Cannaerts stelt dat dit voorstel van decreet ook wenst in te spelen op een rechtvaardigheidsgevoel bij de burger. Vele van deze belastingen worden niet geïnd. De gedrevenheid bij sommige ontvangers is te klein om dit soort belastingen te innen.

De heer Stefaan Platteau wenst vooreerst te onderlijnen dat de VLD-fractie aan de basis ligt van dit voorstel van decreet.

De heer Stefaan Platteau wenst verder een lans te breken voor de duivensport. Deze typische sport voor de kleine man verkeert momenteel in een crisis. Het afschaffen van de belasting op duivenringen kan deze sporttak nieuw leven inblazen. Deze spreker kondigt ten slotte initiatieven inzake de duivensport voor wat betreft de duivensterfte ten gevolge van hoogspanningskabels (in de buurt van duivenhokken en op de westenlijn) en de problematiek van bouwtoelatingen voor het optrekken van duivenhokken.

D. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Bij artikel 1 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt eenparig met 9 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Mevrouw Mia De Schamphelaere wijst erop dat artikel 2, 2°, volksvermakelijkheden vrijstelt van belasting waarvan de winnaar maximaal 10.000 frank per dag kan winnen. Dit is lang niet onaardig. Deze spreekster merkt op dat het niet de bedoeling van dit decreet kan zijn het gokken aan te moedigen.

De heer Norbert De Batselier, commissievoorzitter, maakt melding van een inhoudelijke opmerking geformuleerd door het algemeen secretariaat : artikel 2, 2°, van het voorstel van decreet leidt er in zijn huidige vorm toe dat een volksvermakelijkheid waarbij 12 vrienden – zelfs in privé-kring – elk 20 frank inzetten tijdens een onderlinge kaartwedstrijd en waarbij de winnaar 240 frank opstrijkt, voortaan belastbaar is. De winnaar ontvangt immers meer dan het tienvoudige van zijn inzet. Dat het hier een inzet van minder dan 1.000 frank betreft, doet niet terzake. In de huidige stand van zaken van deze wetgeving, zou dit kaartspel niet belastbaar zijn aangezien het een inzet kleiner dan 250 frank betreft.

De minister antwoordt dat het voorstel om inzetten die meer dan het tienvoudige van de inzet kunnen opleveren te belasten ingegeven is door de zorg om gokken tegen te gaan. Het door het algemeen secretariaat van het Vlaams Parlement aangehaalde voorbeeld zal in de praktijk nooit worden belast. De minister wijst er verder op dat in het door het algemeen secretariaat aangehaalde voorbeeld per spel wordt gerekend. Het voorstel van decreet heeft het over het totaal bedrag van de rechten per dag en per persoon. Wanneer de 12 kaartspelers uit het voorbeeld een ganse avond kaarten, kan de situatie helemaal anders zijn.

De heer Leo Cannaerts stipt aan dat de indieners van het voorstel van decreet met de waarde van de prijzen de individuele prijs per deelnemer bedoelen.

Artikel 2 wordt eenparig met 9 stemmen aangenomen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt eenparig met 9 stemmen aangenomen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt eenparig met 9 stemmen aangenomen.

E. Eindstemming

Het voorstel van decreet van de heren Leo Cannaerts, André Denys, Chris Vandenbroeke, Peter Vanvelthoven en Stefaan Platteau houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr. 1312/1*) wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

John TAYLOR

De voorzitter,

Norbert DE BATSELIER

BIJLAGE

Notulen van de bespreking van het voorstel van decreet
van de heren André Denys en Arnold Van Aperen
houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van
de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

DAMES EN HEREN,

Tijdens de vergaderingen van 22 januari 1997 en 17 juni 1997 werd het voorstel van decreet – van de heren André Denys en Arnold Van Aperen – houdende wijziging van artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. VL. Parl. 1998-99, nr 426/1*) besproken.

drijfveer maar wel de eervolle beloning van belang. Volgens de minister is de vrijstelling van 250 frank voor de meeste vormen van volksvermakelijkheden ruim voldoende en geldt ze per dag en per spel. Voor wat de opbrengsten betreft die deze volksvermakelijkheden voor het Vlaams Gewest genereren verwijst de minister naar Tabel 1.

A. VERGADERING VAN 22 JANUARI 1997

A.1. Inleiding door de indieners

De heer André Denys – mede-indiener – herinnert eraan dat het programmadecreet van 1991 – voor wat het Vlaamse Gewest betreft – het bedrag van de belasting geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen heeft vastgesteld op 15 procent in plaats van 11 procent. Nu worden volksvermakelijkheden waarbij slechts inschrijvings- of deelnemingsrechten, verdeeld onder de vorm van prijzen of besteed aan de normale inrichtingskosten, voor zover het totaal bedrag van deze rechten per dag en per persoon 250 frank niet te boven gaan, vrijgesteld van deze belasting. Alleen is de vrijstelling onvoldoende om de organisatie van bepaalde volksvermakelijkheden met zwaardere organisatiekosten toe te laten. Daarbij wordt onder meer verwezen naar het boogschieten. De heer André Denys doet daarom het voorstel om de vrijstelling van 250 frank per persoon per dag op te trekken naar 600 frank. Zoniet is het voor de organisatoren onmogelijk om de prijzen die worden toegekend aan de winnaars van deze wedstrijden te financieren.

A.2. Algemene bespreking

De heer John Taylor wenst een overzicht te bekomen van de volksvermakelijkheden die lijden onder de vrijstelling van 250 frank per persoon per dag. Hij vindt 600 frank inleggeld om te kunnen deelnemen aan een volksvermakelijkheid een zeer hoog bedrag.

Minister Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, wijst erop dat de belastingen op spelen en weddenschappen vooral een prohibitief karakter hebben en niet tot doel hebben de volksvermakelijkheden af te remmen. Bij deze volksvermakelijkheden is niet de kans op een aanzienlijke winst de

Tabel 1 : statistieken i.v.m. de opbrengst van spelen en weddenschappen (in duizenden franken)

Weddenschappen op :						
	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Paarderenen in :						
buitenland	273.069	294.989	280.385	311.024	263.538	289.181
binnenland						
onderlinge weddenschappen	115.874	101.032	107.159	86.397	88.093	74.070
weddenschappen bij notering	73.197	58.949	65.076	52.971	40.180	31.848
Casinospelen :						
baccara	22.007	20.036	13.563	10.319	5.564	2.935
roulette						
zonder O						
andere	414.415	431.371	447.700	492.511	495.493	489.577
Duivenringen	24.398	25.233	24.970	24.317	23.806	22.769
Wedstrijden v. weddenschappen	15.418	23.539	24.555	37.823	40.331	32.482
Niet-vrijgestelde volksvermakelijkheden	3.072	2.100	2.586	2.154	3.233	2.400
Vogelzangwedstrijden	1.190	1.045	1.016	1.005	968	851
Duivenschietingen	78	184	174	43	37	
Andere spelen en weddenschappen	11.863	13.582	14.818	25.388	32.305	57.661
TOTAAL	955.581	972.060	982.002	1.044.036	994.554	1.003.811

Opvallend is trouwens dat de boogschutters in deze lijst niet terug te vinden zijn. De minister is bereid na te gaan welke remmende effecten uitgaan van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen op de ontwikkeling van de volksvermakelijkheden. Tevens stelt de minister bereid te zijn na te gaan of de belastingen op volksvermakelijkheden niet in zijn geheel kunnen worden herzien, of zelfs afgeschaft.

De heren Gilbert Bossuyt en mede-indiener André Denys sluiten zich aan bij het voorstel van de minister.

De heer Norbert De Batselier, commissievoorzitter, besluit dan ook de eerste bespreking met de volgende conclusies :

1. tegen 17 juni bereidt de minister een algemene nota voor over de belastingen op de volksvermakelijkheden . Deze nota bevat – naast een algemene analyse van het gestelde probleem – cijfergegevens over de ontvangsten inzake volksvermakelijkheden. Eventueel bevat deze nota suggesties tot decreetswijzigingen.
2. Op basis van deze nota kunnen de fracties apart of in onderling akkoord deze suggesties omzetten in één of meerdere voorstellen van decreet.

B. VERGADERING VAN 17 JUNI 1997

B.1. Toelichting van de studie over de volksvermakelijkheden door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

B.1.1. Voorwerp van de studie.

De belasting op de volksvermakelijkheden werd oorspronkelijk in 1921 ingevoerd en richtte zich op bepaalde organisaties van volkse spelen en behendigheidsprijskampen. Vermits de opbrengst ervan zeer beperkt is, heeft deze studie tot voorwerp deze taks te evalueren en eventuele voorstellen tot wijzigingen van de wetgeving te formuleren.

B.1.2. Wettelijke basis.

De taks op de volksvermakelijkheden wordt geregeld door art. 43 van het Wetboek van de met de inkomsten gelijkgestelde belastingen.

Artikel 43 bepaalt namelijk : een belasting van 15 percent wordt ten bate van de Staat geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen, zelfs in private kringen, met uitsluiting :

1°

2° van de volksvermakelijkheden, waarbij slechts worden geheven inschrijvings- of deelnemingsrechten, verdeeld onder vorm van prijzen of besteed aan de normale inrichtingskosten, voor zover het totaal bedrag van deze rechten per dag en per persoon 250 frank niet te boven gaat.

Ingevolge artikel 4 § 1 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (B.S. 17 januari 1989) zijn de Gewesten bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de belastingen op de spelen en weddenschappen, waaronder dus de volksvermakelijkheden vallen, te wijzigen. Het Vlaams Gewest maakte reeds eenmaal gebruik van zijn bevoegdheid in de materie. Artikel 63 , 1° van het decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1990 van 21 december 1990 (B.S. 29 december 1990) voorzag in een verhoging van de taks op spelen en weddenschappen van 11 tot 15 % van de ingezette sommen.

B.1.3. Aard van de vrijgestelde volksvermakelijkheid

De vrijstelling voor de volksvermakelijkheden werd ingevoerd door de wet van 4 juli 1930. De memorie van toelichting *bij het bovenvermelde artikel 43 (? ? ?)* vermeldt als motivatie dat de volksporten, waarvan sommige gebeuren volgens eeuwenoude regels en andere, plaatsvinden om de militaire voorbereiding te verhogen en waarbij het genot van de lichaamsvoeding veeleer het motief voor de deelname is eerder dan louter winstbejag, moeten worden vrijgesteld. Als voorbeelden worden opgegeven :

- boog- en karabijschieten ;
- wedlopen ;
- rijwiel, motor- of automobielkoersen ;
- biljartprijskampen ;
- behendigheidsoefeningen ;
- africhtingswedstrijden voor politiehonden ;
- kaartspelen ;
- landbouwtentoonstellingen.

De laatste 3 categorieën zijn in feite geen echte volksvermakelijkheden omdat de fysieke inspanning van de deelnemers ontbreekt maar deze 3 soorten werden gelijkgesteld met de volksvermakelijkheden omdat de overige motieven voor deelname, zijnde de ontspanning en de mededinging zonder daarbij op een grote winst te rekenen, identiek zijn als bij volksvermakelijkheden.

Op basis van de wetgeving en van de rechtspraak terzake kan men volgende definitie van een vrijgestelde volksvermakelijkheid vooropzetten :

een spel of een wedstrijd waarbij de fysieke inspanning of behendigheid hoofdzakelijk is en waarbij de deelnemer zich hoofdzakelijk laat leiden door het genot verbonden aan de fysieke inspanning, de ontspanning en de mededinging en niet door het winstbejag.

Niet vrijgesteld zijn :

- * hanengekraaiprijskampen, duivenschietingen ;
- * wedstrijden met weddenschappen ;

- * wedstrijden met prijzen die meer bedragen dan een eervolle beloning in casu de recente opgerichte dagbladwedstrijden rond de Belgische voetbalcompetitie zoals Gouden 11, Megascor e.d.

B.1.4. Voorwaarden voor de vrijstelling.

De vrijstelling van de belasting van 15 % is onderworpen aan drie voorwaarden :

- 1° de volksvermakelijkheden mogen alleen betrekking hebben op inschrijvings- of deelnemingsrechten ;
- 2° de rechten moeten volledig en uitsluitend worden verdeeld als prijzen en/of worden aangewend tot betaling van de inrichtingskosten ;
- 3° het totale bedrag van die rechten mag per dag en per persoon niet meer dan 250 F bedragen.

Hieronder worden elke van deze voorwaarden, die gezamenlijk moeten worden vervuld, nader toege-licht :

B.1.4.1. Strikte omschrijving van de term.

Concreet betekent deze voorwaarde dat indien een volksvermakelijkheid aanleiding geeft tot weddenschappen de inschrijvings- en deelnemingsrechten geen vrijstelling genieten los van de taksen die ook op de weddenschappen worden geheven. Voorbeeld : een autorallywedstrijd met 200 frank deelnemingsrecht waarbij de mogelijkheid bestaat dat elke deelnemer nog een weddenschap, waarbij de winnaar wordt voorspeld, afsluit tegen 100 frank per inzet. Alhoewel het inschrijvingsrecht lager dan 250 frank bedraagt is het toch belastbaar evenals de inzetten van de weddenschap.

B.1.4.2. Aanwending van de rechten.

De inschrijvingsrechten moeten integraal worden gebruikt tot dekking van de prijzen en/of van de normale inrichtingskosten. Daarbij geldt als bijkomende voorwaarde dat de dekking van de kosten volledig en uitsluitend door het bedrag van de rechten moet gebeuren.

De "normale inrichtingskosten" mogen een bepaalde bezoldiging voor de persoonlijke arbeid van de inrichters omvatten. Deze eventuele bezoldiging mag niet hoger zijn dan 10 % van de opbrengst van de inschrijvingsrechten.

B.1.4.3. Beperking van de grootte van de rechten.

Aanvankelijk was bedongen dat de dagelijkse inschrijvings- of deelnamerechten per dag en per persoon maximum 50 frank voor de zondagen, de wettelijke feestdagen en op de officieel erkende kermisdagen door de gemeenten, mochten bedragen. Voor de andere dagen werd het bedrag op 30 frank gebracht.

Bij KB van 22 augustus 1980 werd bovenvermeld onderscheid opgeheven en werd met ingang van 1 september 1980 de bovengrens uniform op 250 frank bepaald.

De bepaling van deze grens op 250 frank per dag en per persoon is evenwel niet steeds evenredig te bepalen en kan soms aanleiding geven tot interpretaties.

Uit de antwoorden op parlementaire vragen en uit de codificatie van de federale administratie der directe belastingen blijkt dat uniform de volgende regels uniform worden gehanteerd :

- alle inzetten van de dag gedaan door dezelfde persoon, worden samengesteld teneinde na te gaan of zij al dan niet belastbaar zijn ;
- de inzetten zijn in hun geheel aan de taks onderhevig van zodra het dagelijkse totale bedrag per persoon meer dan 250 frank bedraagt.

Gelet op de ouderdom van de wet werd een administratieve rechtspraak opgebouwd teneinde voor alle uitzonderingen de juiste maatregel, vrijstelling of niet, te kunnen toepassen. Zo moeten voor volksvermakelijkheden gespreid over verscheidene dagen met slechts één recht per persoon worden nagegaan of de grens van 250 frank per persoon en per dag niet overschreden wordt. Deze vuistregel moet eveneens worden gebruikt indien het recht per groep van deelnemers wordt geëist. Ook bij afvallingswedstrijden van meerdaagse tornooien waarbij aan deelnemers meer dan 250 frank inschrijvingsrecht wordt gevraagd moet worden nagegaan of bij diegenen de afvallen het dagelijkse recht niet meer dan 250 frank bedraagt. Indien dit effectief het geval is moet de taks worden bere-

kend op het totaal van alle inschrijvingsrechten, dus ook op de rechten van diegenen die omgerekend per dag minder dan 250 frank betalen.

Deze strenge interpretatie kent één uitzondering namelijk voor tuinbouw-, vogeltentoonstellingen en gelijkaardige manifestaties waarbij het inschrijvingsrecht wordt bepaald per tentoongesteld dier. In de veronderstelling dat bijvoorbeeld per dier 100 frank moet worden betaald zou de belasting verschuldigd zijn van zodra één deelnemer meer dan twee dieren zou tentoonstellen.

Teneinde deze toch zeer drastische maatregel af te zwakken werd bepaald dat de taks maar verschuldigd is van zodra meer dan één vijfde van de deelnemers meer dan 250 frank inzet. In dat geval wordt de belasting ook berekend op het totaal van de rechten.

B.1.4.4. Samengaan van de voorwaarden.

Indien één der drie voorwaarden voor de vrijstelling niet vervuld is wordt de taks geheven.

Terzake is onder meer rechtspraak tot in het stadium van verbreking gekend. Zo werd een arrest van het Hof van Beroep (1972) vernietigd. Dit arrest had een autorallyclub vrijgesteld op grond van de eerste twee voorwaarden.

B.1.5. Statistiek i.v.m. opbrengst van spelen en weddenschappen

In de onderstaande tabel wordt een ventilatie versprekt van de ontvangsten voor 1995 inzake spelen en weddenschappen (SW) op de niet vrijgestelde volksvermakelijkheden per Gewestelijke directie die deze belasting int voor het Vlaamse Gewest.

Gewestelijke Directie	Ontvangsten voor het aanslagjaar 1995 inzake SW op de niet vrijgestelde volks- vermakelijkheden
Antwerpen I	68.100
Brussel I	2.080.240
Brussel II	3.853
Brugge	810.601
Gent	187.697
Hasselt	71.858
Leuven	10.125
Totaal	3.232.474

B.1.6. Evaluatie van de bestaansredenen voor het behoud van de taks.

Dit alles leidt tot de volgende vaststellingen :

- de wetgeving is duidelijk aan vernieuwing toe ;
- de controle op de wetgeving vereist veel personeelsinzet : deze belasting is dus weinig efficiënt. Zelfs al worden de controlekosten volledig gedragen door de Federale diensten, dit mag geen alibi zijn om niet te zoeken naar meer efficiënte vormen van belasting ;
- nieuwe vormen van wetgeving creëren is echter binnen de beperkte fiscale autonomie, die de Vlaamse Gemeenschap bezit, niet eenvoudig : men kan immers niet raken aan de fiscale basis.

B.1.7. Besluit

Indien men zou streven naar een wijziging, dan dient veeleer, het al/dan niet verslavend karakter als basis voor de al/dan niet vrijstelling worden vooropgesteld.

In secundaire orde lijkt het, dat spelen, die zwaar belastend zijn voor de leefomgeving, beter niet meer worden vrijgesteld.

Het voorliggend voorstel van decreet van de heren André Denys en Arnold van Aperen beantwoordt niet aan deze criteria.

Ofschoon de minister geen absolute tegenstander is van het optrekken van de vrijstellingen, vermits dit de hoger gestelde problemen niet oplost en zelfs geen aanzet is tot een goede oplossing ; integendeel een fundamentele gedachtewisseling, die

duidelijk zinvol en nodig is en daarom dringend zou moeten opgestart worden, wordt uitgesteld.

Gelet op bovenvermelde overwegingen, stelt de minister voor :

- ter gelegenheid van de begrotingsopmaak 1998 een meer principiële gedachtenwisseling te houden ;
- ondertussen zal ik bij wijze van steekproef, de komende maanden elementen verzamelen, die het debat binnen deze commissie kunnen stofferen ;
- de eventuele begrotingsconsequentie kan dan genomen worden bij de begrotingsfinalisatie voor het jaar 1998.

B. 2. Bespreking

De heer André Denys is verheugd over de globale benadering die de minister wenst te volgen hoewel zijn oorspronkelijk voorstel van decreet niet meer op het oog had dan een tegemoetkoming aan de verenigingen van boogschutters opdat zij hun geliefkoosde sport zonder fiscale zorgen zouden kunnen beoefenen. De door de minister hier ontwikkelde visie reikt veel verder dan dat. Indien de Commissie de minister volgt deint het debat uit naar een globale evaluatie van de belasting op spelen en weddenschappen met inbegrip van de etische kant van de zaak (dienen spelen en weddenschappen die of verslavend zijn of schadelijk voor het leefmilieu niet zonder meer te worden verboden) . De heer André Denys is het eens dat ook een globale visie wordt ontwikkeld. Wel wenst hij net als de heer Carlos Lisabeth dat dit principiële debat los wordt gevoerd van de begrotingsbesprekingen 1998.

De minister heeft geen moeite om het principiële debat los van de begrotingsbesprekingen 1998 te voeren.

Ook de heer Jean-Marie Bogaert wenst in te gaan op de etische kant van de discussie. Misschien is het ook tijd andere beleidsopties uit het verleden te verlaten. Het toelaten van spelen en weddenschappen die verslavend zijn om ze daarna te kunnen belasten vindt deze spreker een getuigen van een tweeslachtige beleidsvisie en eigenlijk niet meer van deze tijd.

Gezien de draagwijdte die de discussie heeft genomen lijkt het deze spreker het toch verstandiger om de anomalie die dit voorstel van decreet poogt weg te werken reeds aan te pakken en niet te talmen tot er een nieuwe globale visie is ontwikkeld op de belasting op spelen en weddenschappen. De vrijstelling van 250 frank per dag per persoon dient te worden opgetrokken.

Los van de globale discussie wenst de heer André Denys van de minister te vernemen of zij akkoord kan gaan met zijn voorstel van decreet.

De minister antwoordt vooreerst dat de begrotingsimpact van de niet-vrijgestelde volksvermakelijkheden 3,2 miljoen frank bedroeg in 1995. Dus quasi nihil.

Voor de minister zijn er twee vragen in dit debat :

1. wat zijn volksvermakelijkheden ? Volgens de minister voldoen de wetten van 1921 en 1930 niet meer.
2. moeten we een belasting voor volksvermakelijkheden behouden in plaats van over vrijstellingen te spreken ?

De heer André Denys, de heer Herman De Reuse en de heer John Taylor zijn van oordeel dat het herdefiniëren van wat volksvermakelijkheden zijn een goed uitgangspunt is. De heer André Denys vraagt zich tevens af of er geen adviesraad voor de volkskunde bestaat die een exhaustieve lijst zou kunnen opstellen van wat volksvermakelijkheden zijn ?

De voorzitter meent uit de discussie te kunnen afleiden dat twee opties open liggen :

- ofwel een globale benadering waarbij eerst door de Commissie voor Cultuur en Sport gedefinieerd wordt wat volksvermakelijkheden zijn en daarna door de Commissie voor Financiën en Begroting de fiscale aspecten van het voorstel worden bekeken ;
- ofwel wordt het bedrag van vrijstelling van 250 frank verhoogd tot 600 frank (zoals in het voorliggend voorstel van decreet wordt voorgesteld) om de munterosie die er sinds 1980 is geweest ongedaan te maken.

De heer André Denys wenst beide sporen tegelijk te bewandelen.

De heer John Taylor verkiest een globale aanpak omdat nog een aantal elementen in dit dossier een oplossing verdienen. Zo heeft de minister aangegeven dat de inning van deze belastingen bijzonder ongelijk en dus onrechtvaardig gebeurt. Bovendien meent de heer John Taylor dat volksvermakelijkheden die zware milieuhinder veroorzaken of verslavend werken niet kunnen worden vrijgesteld. Tot slot dient gewaakt te worden over het feit dat de op te stellen lijst van volksvermakelijkheden ook het democratisch karakter van deze vermakelijkheden waarborgt.

De minister is van oordeel dat het om praktische overwegingen wellicht beter is te in het decreet aan te geven welke volksvermakelijkheden men wil belasten. Op die manier kunnen een heleboel volksvermakelijkheden worden vrijgesteld en wordt de fiscale administratie niet overbelast. Bovendien stipt zij aan dat het wegwerken van de munterosie aanleiding zou geven tot een vrijstelling van afgerond 400 frank in plaats van 600 frank.

Tot slot van de discussie wordt afgesproken dat door de minister tegen 15 september 1997 een globale nota wordt voorbereid die een maand later in de Commissie voor Financiën en Begroting zal worden besproken en waaruit dan door de commissieleden een voorstel van decreet kan worden gedistilleerd. In deze globale nota zouden de verschillende aandachtspunten van het debat worden behandeld. Tevens zou de minister professoren vragen een lijst van volksvermakelijkheden op te stellen.

De heer André Denys wenst in elk geval momenteel zijn voorstel van decreet aan te houden.
